

Wiaczesław Fiodorow
Aleksiej Kowelenow
Giennadij Loginow
Faina Riabczuk

ZASOBY ORGANIZMU

NOWE PODEJŚCIE DO USTALANIA
ETIOLOGII CHORÓB I DO METOD
ICH LECZENIA

MEDSPORTPRESS
Warszawa, 2013
Wydanie I

Wiaczesław Fiodorow, Aleksiej Kowelenow , Giennadij Loginow, Faina Riabczuk

ZASOBY ORGANIZMU

***NOWE PODEJŚCIE DO USTALANIA ETIOLOGII CHORÓB
I DO METOD ICH LECZENIA***

MEDSPORTPRESS

Warszawa, 2013

Wydanie I

AUTORZY:

Wiaczesław A. Fiodorow Członek Rosyjskiej Akademii Nauk Medyczo-
Technicznych

Doc. dr hab. n. med. Aleksiej J. Kowelenow

Doc. dr n. med. Giennadij N. Loginow

Doc. dr hab. n. med. Faina N. Riabczuk

SŁOWO WSTĘPNE DO WYDANIA POLSKIEGO

Prof. zw. dr hab. n. med. dr h.c. Aleksander Sieroń

RECENZENT

Prof. dr hab. n. med. członek korespondent RAN A. G. Baiduraszwili

Copyright © by VITAFON PL, 2012

TYTUŁ

Słowo wstępne do wydania polskiego

Wstęp

I. Część teoretyczna

1. Zasoby organizmu
2. Zasobowe podejście do zdrowia
3. Wybrane pojęcia w rozumieniu zasobowego podejścia do zdrowia

II. Część praktyczna

1. Metody leczenia chorób w rozumieniu zasobowego podejścia do zdrowia
2. Ochrona przed czynnikami szkodliwymi dla komórek
3. Zasobowe wsparcie organizmu
4. Metodyka opracowywania programów zasobowego wsparcia chorych
5. Przeciwwskazania w stosowaniu terapii wibroakustycznej
6. Praktyczne zastosowanie terapii wibroakustycznej w przypadku różnych chorób

III. Paradoksy medyczne w rozumieniu zasobowego podejścia do zdrowia

1. Paradoksy dotyczące krążenia krwi
2. Choroby układu krążenia w świetle nowej koncepcji regulacji krążenia krwi
3. Paradoks hiperwentylacji
4. Paradoks erytrocytów

Literatura

SŁOWO WSTĘPNE DO WYDANIA POLSKIEGO

Książka Autorów Fiodorowa, Kowelenowa, Loginowa i Riabczuka „Zasoby organizmu”, z podtytułem „Nowe podejście do ustalania etiologii chorób i do metod ich leczenia”, składa się z dwóch zasadniczych części. Pierwsza obejmuje rozważania teoretyczne z dużą komponentą rozważań medyczno-filozoficznych na temat koncepcji zasobowej regeneracji organizmu. Autorzy umownie dzielą zasoby na: komórkowe, biofizyczne i biochemiczne, przypisując im określone znaczenie w funkcjonowaniu organizmu. Ta ogólnoustrojowa koncepcja funkcjonowania żywego organizmu definiuje zasobowe podejście do zdrowia, a także do leczenia chorób. Choć tego rodzaju koncepcje naukowo-filozoficzne są dość rzadkie w naszym kręgu aktywności medycznej, w mojej ocenie zasługują one na wnikliwą analizę. Druga część książki, poświęcona możliwości wykorzystania mikrowibracji, koresponduje z przedklinicznymi i klinicznymi badaniami nad wpływem fal akustycznych na stan zdrowia pacjentów poddanych ich działaniu. W książce wymieniono wiele możliwości wykorzystania zabiegu fonowania, czyli oddziaływania fali akustycznej na tkanki żywego organizmu. Fonowanie, przez które Autorzy rozumieją terapię wibroakustyczną, wymaga jeszcze badań, które muszą być oparte o EBM, czyli medycynę opartą na faktach. Niemniej jednak uważam, że wykorzystanie metody wibracji akustycznej, która nie niesie zagrożeń dla stanu zdrowia, może być znaczące zwłaszcza z punktu widzenia rehabilitacji i fizjoterapii. Autor recenzji przypomina sobie początki stosowania zmiennych pól magnetycznych i światła niskoenergetycznego w medycynie, gdzie w tym początkowym okresie aplikacji medycznej producenci aparatury sugerowali, że te metody terapeutyczne kwalifikują

się do leczenia całej grupy schorzeń. „Grzech młodości” na temat wiedzy terapeutycznej, obejmujący zarówno farmaceutyki, jak i metody fizyczne, w wielu przypadkach sugeruje, że po odkryciu nowej metody mamy do czynienia wręcz z panaceum. Wieloletnie badania nad wspomnianymi metodami doprowadziły jednak, jak zawsze, do określenia udokumentowanych, odpowiednio dedykowanych obszarów medycyny. Wprowadzenie na polski rynek medyczny aparatury posługującej się wibroakustyką może być podstawą do rozszerzenia wiedzy medycznej w tym zakresie. Potrzebne jest jednak precyzyjne opracowanie zaleceń i możliwości stosowania wibroakustyki, szczególnie dla parametrów fal akustycznych generowanych przez aparat Vitaфон. Mam nadzieję, że w niedalekiej przyszłości, po odpowiednim przebadaniu, metoda ta wzbogaci armamentarium medycyny fizycznej.

Prof. zw. dr hab. n. med. dr h.c. Aleksander Sieroń

WSTĘP

Przyczynkiem do napisania tej pracy, przyjrzenia się pewnym doktrynom medycznym i podjęcia próby połączenia zróżnicowanych teorii w jednolitą koncepcję, stały się wyniki wieloletnich badań nad mechanizmem leczniczego oddziaływania mikrowibracji. Zadziwiająco wysoka efektywność terapii wibroakustycznej, której nie dało się wyjaśnić jedynie poprawą krążenia krwi, nie dawała nam spokoju. Mieliśmy wrażenie, że mikrowibracje uruchamiają w organizmie pewien kolejny poziom wzajemnych oddziaływań. Próbując zrozumieć, co dzieje się w organizmie w momencie dostarczenia mu odpowiedniej dawki mikrowibracji, przetestowaliśmy wiele różnych metod, jednak najbardziej realne i obiecujące okazało się podejście zasobowe. Samo pojęcie zasobów organizmu zostało pogłębione i poszerzone. W celu wyjaśnienia znanych paradoksalnych zjawisk zachodzących w ludzkim organizmie trzeba było jednocześnie posiłkować się nie tylko fizjologią, mikrobiologią i anatomią patologiczną, ale także fizyką, mikrobiomechaniką czy ogólną teorią układów, jak również poznać specyfikę zachowania się złożonych układów ze sprzężeniem zwrotnym. Podczas badań rozszerzył się opis procesów fizjologicznych, jednak w mechanizmach rozwoju patologii i starzenia ujawniła się ogólna prawidłowość, dzięki czemu można było je łatwo i logicznie wyjaśnić.

Zasobowe podejście do zdrowia zaczęto stosować w opracowywaniu nowych metod leczenia i profilaktyki, co od razu przyniosło pozytywne wyniki. Wiele kwestii znalazło potwierdzenie w badaniach medycznych, jednak sporo jeszcze zostało do sprawdzenia, aby można było efektywniej wykorzystać nowe możliwości.

„Wszystko jest lekarstwem, i wszystko jest trucizną – wszystko zależy od dawki”.

(Rudolf Ludwig Karl Virchow)

Należy odróżnić mikrowibracje od wibracji – czynnika szkodliwego (tab.1). Wiele osób słyszało o chorobie wibracyjnej. Powszechnie znane są urządzenia do wibromasażu – mogą ich przez krótki czas używać tylko zdrowe osoby. Jednak mikrowibracje, jak wynika z badań [3, 7, 8, 9, 10, 24, 28], nie tylko nie szkodzą organizmowi, ale wręcz stanowią warunek konieczny istnienia organizmów wielokomórkowych. Niezbędne do życia mikrowibracje będziemy nazywać mikrowibracjami biologicznymi.

Rodzaj	Amplituda, mm	Częstotliwość, Hz
Wibracje	0,1–10	0,1–100 000
Mikrowibracje biologiczne	0,0001–0,05	0,1–10 000

Tab.1 Różnica między mikrowibracjami biologicznymi a wibracjami

Mikrowibracje w tkankach organizmu człowieka powstają nawet w momencie skurczu jednej komórki mięśniowej. Miliardy komórek mięśniowych, kurcząc się systematycznie, dostarczają tkance potrzebnych mikrowibracji. Komórka mięśniowa na skurcz zużywa zebraną energię biochemiczną, dlatego mikrowibracji w organizmie prawie zawsze jest za mało.

Odkrycie tła mikrowibracyjnego

Na początku XXI wieku dokonano odkrycia tła mikrowibracyjnego spoczynku u człowieka i pogłębiono wiedzę o roli mikrowibracji w ważnych dla życia procesach zachodzących w organizmie. Za pomocą specjalnie opracowanego urządzenia, miotremografu [9, s. 20], stwierdzono, że komórki mięśniowe kurczą się przez 24 godziny na dobę, tworząc – nawet przy całkowitym rozluźnieniu i podczas snu – konieczne w procesach wymiany tło mikrowibracyjne. Siła tła mikrowibracyjnego ma związek z zawartością hemoglobiny we krwi, zmęczeniem fizycznym, stresem i chorobami. Nakłady zasobów energetycznych na zapewnienie obecności tła mikrowibracyjnego w ciągu doby są dość duże. Według danych szacunkowych, porównywalne są one z nakładami zużywanymi podczas wykonywania ciężkiej pracy fizycznej przez 2 godziny.

Zdobyta wiedza pozwoliła na opracowanie spójnej koncepcji zasobowej regeneracji organizmu.

„...prawdy są względne w tym sensie, że dotyczą tylko określonej liczby założeń, które czasowo uznawane są za udowodnione, to znaczy nie ulegają wątpliwości w danym kontekście. Są one także częściowymi lub zbliżonymi prawdami, ponieważ ich potwierdzenie zawsze jest częściowe, a do tego ograniczone w czasie. Jednak prawda nie jest iluzją tylko dlatego, że jest względna lub częściowa. Praktyczna efektywność teorii może być osiągnięta tylko wtedy, gdy dotyka nauki lub technologii. Prostota lub złożoność teorii czynią ją efektywną lub mniej efektywną, jednak nie bardziej lub mniej prawdziwą. Surowa teoria, zastosowana z wystarczającą maestrią w celach praktycznych, może być tak samo efektywna, jak doskonała teoria, choć – istotnie – im bardziej prawdziwa jest teoria, tym wyższa jej efektywność”.

Mario Bunge

I. CZĘŚĆ TEORETYCZNA

1. ZASOBY ORGANIZMU

*Całą książkę można zamówić razem z urządzeniem Vitafon.
Koszt książki 30 złotych.*

